

Úřední věstník

Evropské unie

L 292

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49

21. října 2006

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

.

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

Rada

2006/697/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 27. června 2006 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem 1
- Dohoda mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem 2

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 27. června 2006

o podpisu Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem

(2006/697/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na články 24 a 38 této smlouvy,

Podpis Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem se schvaluje jménem Evropské unie, s výhradou jejího uzavření.

vzhledem k těmto důvodům:

Znění dohody a prohlášení, která mají být učiněna při podpisu uvedené dohody, se připojují k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

- (1) Evropská unie je rozhodnuta zlepšit justiční spolupráci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem, aniž by tím byla dotčena pravidla, jež chrání osobní svobodu.

Předseda Rady je oprávněn určit osobu zmocněnou podepsat dohodu s výhradou jejího uzavření.

Článek 3

- (2) V návaznosti na rozhodnutí Rady ze dne 10. července 2001, kterým se předsednictví Rady zmocňuje k sjednání dohod s Norskem a Islandem o justiční spolupráci v trestních věcech na základě článků 24 a 38 Smlouvy o Evropské unii, které bylo změněno rozhodnutím Rady ze dne 19. prosince 2002, sjednalo předsednictví, jemuž byla nápomocna Komise, dohodu o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem,

Toto rozhodnutí a k němu připojená dohoda budou zveřejněny v Úředním věstníku Evropské unie.

V Lucemburku dne 27. června 2006.

Za Radu
předseda
J. PRÖLL

DOHODA**mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem**

EVROPSKÁ UNIE

na jedné straně a

ISLANDSKÁ REPUBLIKA

a

NORSKÉ KRÁLOVSTVÍ

na straně druhé,

dále jen „smluvní strany“,

PŘEJÍCE SI zlepšit justiční spolupráci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem, aniž by tím byla dotčena pravidla, jež chrání osobní svobodu,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že současné vztahy mezi smluvními stranami vyžadují úzkou spolupráci v boji proti trestné činnosti,

VYJADŘUJÍCE vzájemnou důvěru ve strukturu a fungování svých právních řádů a ve schopnost všech smluvních stran zaručit spravedlivý proces,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že Island a Norsko vyjádřily přání uzavřít s členskými státy Evropské unie dohodu, jež jim umožní urychleně provádět opatření pro předávání podezřelých, obviněných a odsouzených a používat postup předávání s členskými státy,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že Evropská unie rovněž považuje uzavření takové dohody za žádoucí,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že je proto vhodné zřídit systém pro tento postup předávání,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že všechny členské státy a Norské království a Islandská republika jsou smluvními stranami řady úmluv v oblasti vydávání, včetně Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957 a Evropské úmluvy o potlačování terorismu ze dne 27. ledna 1977. Severské státy mají jednotné právní předpisy o vydávání se společným pojetím vydávání,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že by měla být zachována úroveň spolupráce podle Úmluvy EU ze dne 10. března 1995 o zjednodušeném postupu vydávání a Úmluvy EU ze dne 27. září 1996 o vydávání všude tam, kde ji nelze zvýšit,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že rozhodnutí o výkonu zatýkacího rozkazu vymezeného touto dohodou musí podléhat dostatečným kontrolám, což znamená, že justiční orgán státu, ve kterém byla vyžádána osoba zatčena, by měl být povinen přijmout rozhodnutí o jejím předání,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že úloha ústředních orgánů při výkonu zatýkacího rozkazu vymezeného touto dohodou by měla být omezena na praktickou a správní pomoc,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že tato dohoda ctí základní práva, a zejména Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod.

Tato dohoda nebrání státu v tom, aby uplatňoval své ústavní zásady týkající se práva na spravedlivý proces, svobody sdružení, svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích a bojovníků za svobodu,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že nikdo by neměl být předán do státu, v němž mu hrozí vážné nebezpečí, že by mohl být vystaven trestu smrti, mučení nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu,

BEROUCÉ V ÚVAHU, že všechny státy ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů, a osobní údaje zpracované v souvislosti s prováděním této dohody by proto měly být chráněny v souladu se zásadami uvedené úmluvy,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

OBEČNÉ ZÁSADY

Článek 1

Předmět a účel

1. Smluvní strany se zavazují, že v souladu s touto dohodou zlepší předávání osob pro účely trestního stíhání nebo výkonu rozsudku mezi členskými státy na jedné straně a Norským královstvím a Islandskou republikou na straně druhé tím, že vezmou v úvahu jako minimální požadavky podmínky Úmluvy ze dne 27. září 1996 o vydávání, uzavřené mezi členskými státy Evropské unie.

2. Smluvní strany se zavazují, že v souladu s touto dohodou zabezpečí, že systém vydávání osob mezi členskými státy na jedné straně a Norským královstvím a Islandskou republikou na straně druhé bude založen na mechanismu předávání osob na základě zatýkácího rozkazu v souladu s podmínkami této dohody.

3. Tato dohoda se nijak nedotýká povinnosti ctít základní práva a základní právní zásady zakotvené v Evropské úmluvě o lidských právech, nebo, v případě výkonu příkazu justičním orgánem členského státu, zásad uvedených v článku 6 Smlouvy o Evropské unii.

4. Nic v této dohodě by nemělo být vykládáno tak, že zakazuje odmítnout předání osoby, na kterou byl vydán zatýkácí rozkaz vymezený touto dohodou, existují-li na základě objektivních skutečností důvody se domnívat, že uvedený zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem stíhání nebo potrestání určité osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženství, etnického původu, státní příslušnosti, jazyka, politického přesvědčení nebo sexuální orientace nebo že by postavení této osoby mohlo být pro některý z těchto důvodů zhoršeno.

Článek 2

Definice

1. „Smluvními stranami“ se rozumí Evropská unie a Norské království a Islandská republika.

2. „Členským státem“ se rozumí členský stát Evropské unie.

3. „Státem“ se rozumí členský stát, Norské království nebo Islandská republika.

4. „Třetím státem“ se rozumí jiný stát než stát vymezený v odstavci 3.

5. „Zatýkácí rozkazem“ se rozumí justiční rozhodnutí, které vydal některý stát proto, aby jiný stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Zatýkácí rozkaz lze vydat v případech jednání, za které lze podle práva vystavujícího státu uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nebo dobou trvání nejméně dvanáct měsíců, nebo byl-li již uložen trest nebo ochranné opatření, v případě trestu nebo ochranného opatření v délce nejméně čtyř měsíců.

2. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 4, je předání podmíněno tím, že jednání, pro které byl zatýkácí rozkaz vydán, je trestným činem podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu.

3. S výhradou článku 4, čl. 5 odst. 1 písm. b) až g) a článků 6, 7 a 8 neodmítne stát v žádném případě vykonat zatýkácí rozkaz vystavený v souvislosti s jednáním jakékoli osoby, která přispěla ke spáchání skupinou osob sledujících společný cíl jednoho nebo více trestných činů v oblasti terorismu, jako jsou trestné činy uvedené v člancích 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu a v člancích 1, 2, 3 a 4 rámcového rozhodnutí ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu, a trestné činy nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, vraždy, těžké újmy na zdraví, únosu, omezování osobní svobody, braní rukojmí anebo znásilnění, za něž lze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nebo délkou trvání nejméně dvanácti měsíců, a to i v případě, že se tato osoba vlastního provedení dotčeného trestného činu nebo trestných činů neúčastnila; toto přispění bylo úmyslné a došlo k němu s dalším vědomím toho, že její účast přispěje k dokonání trestné činnosti organizace.

4. Norsko a Island na jedné straně a Evropská unie jménem kteréhokoli z jejích členských států na straně druhé mohou učinit prohlášení v tom smyslu, že na základě vzájemnosti se podmínka oboustranné trestnosti uvedená v odstavci 2 neuplatní za níže uvedených podmínek. Následující trestná jednání, pokud za ně lze ve vystavujícím státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nebo délkou trvání nejméně tři roky, a jak jsou vymezena právem tohoto státu, jsou důvodem pro předání na základě zatýkácího rozkazu podle podmínek této dohody a bez ověření oboustranné trestnosti tohoto jednání:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody, včetně podvodů poškozujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- legalizace výnosů z trestné činnosti,
- padělání peněz, včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžká újma na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a brání rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,

- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

Článek 4

Důvody pro povinné odmítnutí výkonu zatýkácího rozkazu

Státy zavedou povinnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkácího rozkazu v těchto případech:

1. pokud se na trestný čin, pro který je zatýkácí rozkaz vydán, vztahuje ve vykonávajícím státě amnestie, pokud měl tento stát pravomoc stíhat takový trestný čin podle vlastního trestního práva;
2. pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzena za stejný čin některým státem za předpokladu, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva státu, ve kterém byl vynesen rozsudek, ho již nelze vykonat;
3. pokud osoba, na niž byl zatýkácí rozkaz vydán, není podle práva vykonávajícího státu vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které je zatýkácí rozkaz vydán.

Článek 5

Jiné důvody pro odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu

1. Státy mohou zavést povinnost nebo možnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkacího rozkazu v těchto případech:

- a) pokud v některém z případů uvedených v čl. 3 odst. 2 není jednání, pro které byl vydán zatýkací rozkaz, trestným činem podle práva vykonávajícího státu; avšak v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze odmítnout výkon zatýkacího rozkazu z toho důvodu, že právo vykonávajícího státu neukládá tentýž druh daní, poplatků nebo cel anebo neobsahuje stejnou úpravu, pokud jde o daně, poplatky, cla a měny, jako právo vystavujícího státu;
- b) pokud osoba, na niž byl vydán zatýkací rozkaz, je ve vykonávajícím státě stíhána za stejné jednání, jako je jednání, pro které byl zatýkací rozkaz vydán;
- c) pokud justiční orgány vykonávajícího státu rozhodly buď nezahájit trestní stíhání kvůli trestnému činu, pro který byl zatýkací rozkaz vydán, nebo zastavit takové řízení, nebo byl-li v některém státě vyneseno proti vyžádané osobě za stejné jednání pravomocný rozsudek, který brání dalšímu trestnímu stíhání;
- d) jsou-li trestní stíhání vyžádané osoby nebo výkon trestu podle práva vykonávajícího státu promlčeny a jednání spadá do soudní pravomoci tohoto státu na základě jeho vlastního trestního práva;
- e) pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzena za stejný čin třetím státem, za podmínky, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva státu, který vynesl rozsudek, ho již nelze vykonat;
- f) byl-li zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyžádaná osoba se zdržuje ve vykonávajícím státě, je jeho státním příslušníkem nebo zde má trvalý pobyt a tento stát se zaváže provést výkon trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v souladu se svým vnitrostátním právem;
- g) vztahuje-li se zatýkací rozkaz na trestné činy, které:
 - i) byly podle práva vykonávajícího státu spáchány zcela nebo zčásti na území vykonávajícího státu nebo na místě, které se za toto území považuje,

nebo

 - ii) byly spáchány mimo území vystavujícího státu a právo vykonávajícího státu neumožňuje stíhání za stejné trestné činy, byly-li spáchány mimo jeho území.

2. Každý stát informuje generální sekretariát Rady, na základě kterých důvodů pro odmítnutí výkonu odstavce 1 stanovil povinnost pro své vykonávající justiční orgány odmítnout výkon zatýkacího rozkazu. Generální sekretariát zpřístupní obdržené informace všem státům a Komisi.

Článek 6

Výjimka v případě politických trestných činů

1. Výkon nesmí být odmítnut z toho důvodu, že vykonávající stát by mohl považovat daný trestný čin za politický trestný čin, za trestný čin spojený s politickým trestným činem nebo za trestný čin spáchaný z politických pohnutek.

2. Norsko a Island na jedné straně a Evropská unie jménem kteréhokoli z jejich členských států na straně druhé však mohou učinit prohlášení v tom smyslu, že odstavec 1 se uplatní pouze na:

- a) trestné činy uvedené v článcích 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu;
 - b) trestné činy spolčení, které odpovídají popisu jednání uvedeného v čl. 3 odst. 3, ke spáchání jednoho nebo více trestných činů uvedených v článcích 1 a 2 Evropské úmluvy o potlačování terorismu;
- a
- c) články 1, 2, 3 a 4 rámcového rozhodnutí ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu.

3. Byl-li zatýkací rozkaz vydán státem, který učinil prohlášení uvedené v odstavci 2, nebo státem, jehož jménem bylo toto prohlášení učiněno, může se stát vykonávající zatýkací rozkaz dovolávat vzájemnosti.

Článek 7

Výjimka z důvodu státní příslušnosti

1. Výkon nesmí být odmítnut z toho důvodu, že vyžádaná osoba je státním příslušníkem vykonávajícího státu.

2. Norsko a Island na jedné straně a Evropská unie jménem kteréhokoli z jejich členských států na straně druhé mohou učinit prohlášení v tom smyslu, že jejich státní příslušníci nebudou předáváni nebo že takové předání bude povoleno pouze za určitých stanovených podmínek.

3. Byl-li zatýkácí rozkaz vydán státem, který učinil prohlášení uvedené v odstavci 2, nebo státem, za který bylo toto prohlášení učiněno, může se každý jiný stát při výkonu zatýkácího rozkazu dovolávat vzájemnosti.

Článek 8

Záruky, které musí vystavující stát poskytnout ve zvláštních případech

Výkon zatýkácího rozkazu vykonávajícím justičním orgánem může podléhat těmto podmínkám:

1. byl-li zatýkácí rozkaz vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vyneseným v nepřítomnosti, a nebyla-li dotyčná osoba předvolána osobně nebo jinak informována o dni a místě jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesenému v nepřítomnosti, může být předání podmíněno tím, že vystavující justiční orgán poskytne přiměřenou záruku, že osoba, na kterou byl vydán zatýkácí rozkaz, bude mít možnost požádat ve vystavujícím státě o obnovu řízení a být přítomna soudnímu jednání;
2. lze-li za trestný čin, pro který byl vydán zatýkácí rozkaz, uložit trest odnětí svobody na doživotí nebo ochranné opatření spojené s doživotním zbavením osobní svobody, může být výkon uvedeného zatýkácího rozkazu podmíněn tím, že vystavující stát poskytne záruku, kterou bude vykonávající stát považovat za dostačující, že přezkoumá trest nebo ochranné opatření na žádost nebo nejpozději po dvaceti letech, nebo podpoří udělení milosti, o kterou může osoba požádat na základě práva nebo praxe vystavujícího státu, za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření;
3. je-li osoba, na kterou byl vydán zatýkácí rozkaz za účelem trestního stíhání, státním příslušníkem vykonávajícího státu nebo zde má trvalý pobyt, může být předání podmíněno tím, že osoba bude po vyslechnutí vrácena do vykonávajícího státu, aby zde vykonala trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody uložené ve vystavujícím státě.

Článek 9

Určení příslušných justičních orgánů

1. Vystavujícím justičním orgánem je justiční orgán vystavujícího státu, který je příslušný pro vydání zatýkácího rozkazu podle práva tohoto státu.
2. Vykonávajícím justičním orgánem je justiční orgán vykonávajícího státu, který je příslušný k výkonu zatýkácího rozkazu podle práva tohoto státu. Při učinění oznámení uvedeného

v čl. 38 odst. 1 může být jako příslušný orgán k výkonu zatýkácího rozkazu určen ministr spravedlnosti bez ohledu na to, zda je justičním orgánem podle vnitrostátního práva uvedeného státu.

3. Smluvní strany se o svých příslušných orgánech vzájemně informují.

Článek 10

Účast ústředního orgánu

1. Smluvní strany se mohou vzájemně informovat o ústředním orgánu každého státu, který tento orgán určil, nebo, stanoví-li to právní řád daného státu, o více ústředních orgánech, které budou nápomocny příslušným justičním orgánům.
2. Smluvní strany současně mohou uvést, že kvůli organizaci vnitřního soudního systému daných států odpovídá jeden nebo více ústředních orgánů za administrativní doručení a převzetí zatýkácích rozkazů a za další související úřední písemný styk. Tyto údaje jsou závazné pro všechny orgány vystavujícího státu.

Článek 11

Obsah a forma zatýkácího rozkazu

1. Zatýkácí rozkaz obsahuje v souladu s formulářem uvedeným v příloze této dohody tyto údaje:
 - a) totožnost a státní příslušnost vyžádané osoby;
 - b) název, adresu, číslo telefonu a faxu a e-mailovou adresu vystavujícího justičního orgánu;
 - c) údaj o tom, zda existuje vykonatelný rozsudek, zatýkácí rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem v oblasti působnosti článků 2 a 3;
 - d) povahu a právní kvalifikaci trestného činu, zejména s ohledem na článek 3;
 - e) popis okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestném činu;
 - f) uložený trest, existuje-li pravomocný rozsudek, nebo stanovené trestní sazby pro daný trestný čin podle práva vystavujícího státu;
 - g) pokud možno, jiné následky trestného činu.

2. Zatýkáci rozkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu. Každá smluvní strana může při uzavření této dohody nebo kdykoli poté učinit prohlášení, že přijme překlad do jednoho nebo více jiných úředních jazyků státu.

KAPITOLA 2

POSTUP PŘEDÁVÁNÍ

Článek 12

Doručení zatýkácího rozkazu

1. Je-li známo místo pobytu vyžádané osoby, může vystavující justiční orgán doručit zatýkáci rozkaz přímo vykonávajícímu justičnímu orgánu.

2. Vystavující justiční orgán může v každém případě rozhodnout o pořízení záznamu o vyžádané osobě v Schengenském informačním systému (SIS).

Tento záznam se pořizuje podle příslušných ustanovení právních předpisů Evropské unie o záznamech v Schengenském informačním systému týkajících se osob za účelem předávání. Pořízení záznamu v Schengenském informačním systému je rovnocenné zatýkácímu rozkazu, ke kterému jsou přiloženy údaje stanovené v čl. 11 odst. 1.

3. Po přechodnou dobu, dokud nebude SIS schopen předávat všechny údaje uvedené v článku 11, je pořízení záznamu rovnocenné zatýkácímu rozkazu až do doby, dokud vykonávající justiční orgán neobdrží v řádné a náležité formě originál.

Článek 13

Postupy pro doručování zatýkácího rozkazu

1. Nezná-li vystavující justiční orgán příslušný vykonávající justiční orgán, provede potřebné šetření, aby získal tuto informaci od vykonávajícího státu.

2. Nelze-li použít služeb SIS, může vystavující justiční orgán požádat o doručení zatýkácího rozkazu Mezinárodní organizaci kriminální policie (Interpol).

3. Vystavující justiční orgán může doručit zatýkáci rozkaz jakýmkoli bezpečným prostředkem, který umožňuje vyhotovit písemný záznam, za podmínek umožňujících vykonávajícímu státu ověřit jeho pravost.

4. Veškeré obtíže týkající se doručení nebo pravosti dokumentu potřebného pro výkon zatýkácího rozkazu se projednají přímo mezi dotčenými justičními orgány nebo popřípadě prostřednictvím ústředních orgánů států.

5. Není-li orgán, který obdrží zatýkáci rozkaz, orgánem příslušným na jeho základě konat, postoupí jej bez dalšího příslušnému orgánu ve svém státě a informuje o tom vystavující justiční orgán.

Článek 14

Práva vyžádané osoby

1. Je-li vyžádaná osoba zatčena, vykonávající justiční orgán ji v souladu se svým vnitrostátním právem informuje o zatýkáci rozkazu a jeho obsahu a rovněž o tom, že může souhlasit s předáním vystavujícímu justičnímu orgánu.

2. Vyžádaná osoba, která je zatčena za účelem výkonu zatýkácího rozkazu, má v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího státu právo na právního zástupce a tlumočníka.

Článek 15

Držení vyžádané osoby ve vazbě

Při zatčení osoby na základě zatýkácího rozkazu rozhodne vykonávající justiční orgán v souladu s právem vykonávajícího státu o tom, zda by měla být vyžádaná osoba ponechána ve vazbě. Tuto osobu lze kdykoli předběžně propustit z vazby v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího státu za podmínky, že příslušný orgán daného státu učiní veškerá opatření nezbytná k tomu, aby tato osoba nemohla uprchnout.

Článek 16

Souhlas s předáním

1. Uvede-li zatčená osoba, že souhlasí s předáním, musí být tento souhlas a popřípadě výslovné vzdání se práva na uplatnění zásady speciality, uvedené v čl. 30 odst. 2, vyjádřeny před vykonávajícím justičním orgánem v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího státu.

2. Každý stát přijme nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že souhlas a popřípadě vzdání se práva podle odstavce 1 je vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že je tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má vyžádaná osoba právo na právního zástupce.

3. Souhlas a popřípadě vzdání se práva podle odstavce 1 se úředně zaznamená do protokolu postupem stanoveným vnitrostátním právem vykonávajícího státu.

4. Souhlas nelze v zásadě odvolat. Každý stát může stanovit, že souhlas a popřípadě vzdání se práva lze odvolat v souladu s pravidly použitelnými na základě jeho vnitrostátního práva. V tomto případě se při počítání lhůt uvedených v článku 20 nebere v úvahu doba mezi dnem, kdy byl souhlas vyjádřen, a dnem, kdy byl tento souhlas odvolán. Norsko a Island na jedné straně a Evropská unie jménem kteréhokoli z jejích členských států na straně druhé mohou současně s prohlášením podle čl. 38 odst. 1 učinit prohlášení, že hodlají využít této možnosti, a uveřejní postupy, kterými lze souhlas odvolat, a jejich případné změny.

Článek 17

Výslech vyžádané osoby

Nesouhlasí-li zatčená osoba se svým předáním podle článku 16, má právo být vyslechnuta vykonávajícím justičním orgánem v souladu s právem vykonávajícího státu.

Článek 18

Rozhodnutí o předání

1. Vykonávající justiční orgán rozhodne o předání osoby ve lhůtách a za podmínek stanovených v této dohodě.
2. Považuje-li vykonávající justiční orgán informace, které mu sdělil vystavující stát, za nedostatečné k tomu, aby mohl rozhodnout o předání, požádá o neprodlené poskytnutí potřebných doplňujících informací, zejména s ohledem na články 4 až 6, 8 a 11, a může stanovit lhůtu, ve které mají být tyto informace dodány, přičemž vezme v úvahu nutnost dodržet lhůty stanovené v článku 20.
3. Vystavující justiční orgán může kdykoli doručit vykonávajícímu justičnímu orgánu dodatečné informace, které považuje za užitečné.

Článek 19

Rozhodnutí v případě vícenásobných žádostí

1. Pokud byl na tutéž osobu vydán evropský zatýkácí rozkaz nebo zatýkácí rozkaz dvěma nebo více státy, rozhodne vykonávající justiční orgán o tom, který ze zatýkácích rozkazů bude vykonán, přičemž zváží všechny okolnosti a zejména závažnost a místo spáchání trestných činů, dny vydání zatýkácích rozkazů a zda byl zatýkácí rozkaz vydán za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody či ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.
2. Vykonávající justiční orgán členského státu může při rozhodování podle odstavce 1 požádat o stanovisko Eurojust.

3. Existuje-li současně zatýkácí rozkaz a žádost o vydání podaná třetím státem, rozhodne příslušný orgán vykonávajícího státu o tom, zda má přednost zatýkácí rozkaz nebo žádost o vydání, přičemž zváží všechny okolnosti, zejména uvedené v odstavci 1 a v použitelné smlouvě.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny závazky států vyplývající ze statutu Mezinárodního trestního soudu.

Článek 20

Lhůty a postupy pro rozhodnutí o výkonu zatýkácího rozkazu

1. Zatýkácí rozkaz se projednává a vykonává jako neodkladná záležitost.
2. Souhlasí-li vyžádaná osoba se svým předáním, mělo by být pravomocné rozhodnutí o výkonu zatýkácího rozkazu přijato do deseti dnů od vyjádření tohoto souhlasu.
3. V ostatních případech by mělo být pravomocné rozhodnutí o výkonu zatýkácího rozkazu přijato do 60 dnů po zatčení vyžádané osoby.
4. Nelze-li ve zvláštních případech vykonat zatýkácí rozkaz ve lhůtách stanovených v odstavci 2 nebo 3, uvědomí o tom vykonávající justiční orgán neprodleně vystavující justiční orgán s uvedením důvodů prodloužení. V takovém případě lze lhůty prodloužit o dalších 30 dnů.
5. Evropská unie může jménem kteréhokoli ze svých členských států současně s prohlášením podle čl. 38 odst. 1 učinit prohlášení uvádějící, ve kterých případech se odstavce 3 a 4 nepoužijí. Norsko a Island se mohou vůči těmto členským státům dovolávat vzájemnosti.
6. Dokud vykonávající justiční orgán nepřijme pravomocné rozhodnutí o zatýkáčím rozkazu, zajistí, aby byly i nadále splněny materiální podmínky nezbytné k účinnému předání osoby.

7. Každé odmítnutí výkonu zatýkácího rozkazu musí obsahovat odůvodnění.

Článek 21

Situace před přijetím rozhodnutí

1. Byl-li zatýkácí rozkaz vydán za účelem trestního stíhání, musí vykonávající justiční orgán:
 - a) buď souhlasit s tím, že vyžádaná osoba bude vyslechnuta podle článku 22;
 - b) nebo souhlasit s dočasným předáním vyžádané osoby.

2. Podmínky a doba trvání dočasného předání je stanovena vzájemnou dohodou mezi vystavujícím a vykonávajícím justičním orgánem.

3. V případě dočasného předání musí mít tato osoba možnost vrátit se do vykonávajícího státu, aby se tam účastnila jednání, která se jí týkají v rámci řízení o předání.

Článek 22

Výslech osoby před přijetím rozhodnutí

1. Vyžádanou osobu vyslechne justiční orgán, kterému bude nápomocna jiná osoba určená v souladu s právem státu dožadujícího justičního orgánu.

2. Vyžádaná osoba je vyslechnuta v souladu s právem vykonávajícího státu a podmínkami stanovenými vzájemnou dohodou mezi vystavujícím a vykonávajícím justičním orgánem.

3. Příslušný vykonávající justiční orgán může pověřit jiný justiční orgán svého státu, aby se podílel na výslechu vyžádané osoby, a to za účelem zajištění řádného použití tohoto článku a stanovených podmínek.

Článek 23

Výsady a imunity

1. Požívá-li vyžádaná osoba ve vykonávajícím státě výsady nebo imunity, pokud jde o pravomoc trestně stíhat nebo potrestat tuto osobu, začínají lhůty uvedené v článku 20 běžet a počítat se dnem, kdy byl vykonávající justiční orgán vyrozuměn o tom, že došlo ke zbavení této výsady nebo imunity.

2. Vykonávající stát zajistí, aby byly splněny materiální podmínky nezbytné pro účinné předání, nepožívá-li tato osoba již nadále této výsady nebo imunity.

3. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity oprávněn orgán vykonávajícího státu, vykonávající justiční orgán jej neprodleně požádá o výkon této pravomoci. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity oprávněn orgán jiného státu nebo mezinárodní organizace, požádá o výkon této pravomoci vystavující justiční orgán.

Článek 24

Souběžné mezinárodní závazky

Touto dohodou nejsou dotčeny závazky vykonávajícího státu v případech, kdy byla vyžádaná osoba vydána do tohoto státu z třetího státu a je-li tato osoba chráněna ustanoveními

ujednání, podle kterého byla vydána, týkajícími se zásady speciality. Vykonávající stát přijme veškerá nezbytná opatření, aby neprodleně získal souhlas státu, ze kterého byla vyžádaná osoba vydána, aby mohla být předána do státu, který vydal zatýkácí rozkaz. Lhůty uvedené v článku 20 začínají běžet a počítat se dnem, ke kterému přestane zásada speciality platit.

Až do rozhodnutí státu, ze kterého byla vyžádaná osoba vydána, zajistí vykonávající stát, aby byly i nadále splněny materiální podmínky nezbytné k účinnému předání osoby.

Článek 25

Oznámení rozhodnutí

Vykonávající justiční orgán oznámí neprodleně vystavujícímu justičnímu orgánu rozhodnutí o způsobu vyřízení zatýkácího rozkazu.

Článek 26

Lhůty pro předání osoby

1. Vyžádaná osoba je předána co nejdříve v den, který dohodnou dotyčné orgány.

2. Vyžádaná osoba je předána do deseti dnů po přijetí pravomocného rozhodnutí o výkonu zatýkácího rozkazu.

3. Brání-li předání vyžádané osoby ve lhůtě stanovené v odstavci 2 okolnosti, které jsou mimo kontrolu států, vykonávající a vystavující justiční orgán se neprodleně vzájemně kontaktují a dohodnou nové datum předání. V tomto případě se předání uskuteční do deseti dnů od nově dohodnutého data.

4. Předání lze výjimečně dočasně odložit ze závažných humanitárních důvodů, například existují-li závažné důvody domnívat se, že by to zjevně ohrozilo život nebo zdraví vyžádané osoby. Zatýkácí rozkaz se vykoná, jakmile tyto důvody pominou. Vykonávající justiční orgán neprodleně informuje vystavující justiční orgán a dohodne s ním nové datum předání. V tomto případě se předání uskuteční do deseti dnů od nově dohodnutého data.

5. Nachází-li se osoba po uplynutí lhůt uvedených v odstavcích 2 až 4 stále ve vazbě, musí být propuštěna.

Článek 27

Odložené nebo podmíněné předání

1. Vykonávající justiční orgán může poté, co rozhodne o výkonu zatýkacího rozkazu, odložit předání vyžádané osoby, aby mohla být stíhána ve vykonávajícím státě, nebo byla-li již odsouzena, aby mohla na jeho území vykonat trest, který jí byl uložen za jiný trestný čin, než který je uveden v zatýkacím rozkaze.

2. Namísto odložení předání může vykonávající justiční orgán dočasně předat vyžádanou osobu vystavujícímu státu za podmínek stanovených vzájemnou dohodou mezi vykonávajícím a vystavujícím justičním orgánem. Tato dohoda musí být písemná a její podmínky jsou závazné pro všechny orgány vystavujícího státu.

Článek 28

Průvoz

1. Každý stát povolí průvoz vyžádané osoby, která je předávána, přes své území za podmínky, že bude informován o:

- a) totožnosti a státní příslušnosti osoby, na kterou byl vydán zatýkací rozkaz;
- b) existenci zatýkacího rozkazu;
- c) povaze a právní kvalifikaci trestného činu;
- d) okolnostech spáchání trestného činu, včetně doby a místa.

Stát, jehož jménem bylo učiněno prohlášení v souladu s čl. 7 odst. 2 v tom smyslu, že jeho státní příslušníci nebudou předáváni nebo že takové předání bude povoleno pouze za určitých konkrétních podmínek, může za stejných podmínek odmítnout průvoz svých státních příslušníků svým územím nebo jej podmínit stejnými podmínkami.

2. Smluvní strany si navzájem oznámí orgán určený pro každý stát jako příslušný k přijímání žádostí o průvoz, potřebných dokumentů a ostatní úřední korespondence související se žádostmi o průvoz.

3. Žádost o průvoz a informace uvedené v odstavci 1 mohou být zaslány orgánu určenému podle odstavce 2 jakýmkoli prostředkem, který umožňuje vyhotovit písemný záznam. Stát průvozu sdělí své rozhodnutí stejným postupem.

4. Tato dohoda se nevztahuje na leteckou přepravu bez plánovaného mezipřistání. Dojde-li však k neplánovanému přistání, poskytnete vystavující stát orgánu určenému podle odstavce 2 veškeré informace uvedené v odstavci 1.

5. Týká-li se průvoz osoby, která má být vydána do některého státu z třetího státu, použije se tento článek obdobně. V tomto případě se zejména slova „zatýkací rozkaz“ vymezený touto dohodou nahrazují slovy „žádost o vydání“.

KAPITOLA 3

ÚČINKY PŘEDÁNÍ

Článek 29

Započtení doby zbavení svobody ve vykonávajícím státě

1. Vystavující stát započítá dobu, po kterou byla vyžádaná osoba zbavena svobody v souvislosti s výkonem zatýkacího rozkazu, do celkové doby zbavení svobody, která má být vykonána ve vystavujícím státě v důsledku uložení trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

2. Za tímto účelem poskytne vykonávající justiční orgán nebo ústřední orgán, který je určen podle článku 10, vystavujícímu justičnímu orgánu při předání všechny informace o době, po kterou byla vyžádaná osoba zbavena svobody na základě zatýkacího rozkazu.

Článek 30

Případné trestní stíhání pro jiné trestné činy

1. Norsko a Island na jedné straně a Evropská unie jménem kteréhokoli z jejích členských států na straně druhé si mohou navzájem oznámit, že se ve vztazích států s jinými státy, na které se vztahuje stejné oznámení, předpokládá, že byl udělen souhlas k tomu, aby osoba byla stíhána, odsouzena nebo držena ve vazbě za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody za jiný trestný čin, než pro který byla předána a kterého se dopustila před svým předáním, neuvede-li v konkrétním případě vykonávající justiční orgán ve svém rozhodnutí o předání něco jiného.

2. Kromě případů uvedených v odstavcích 1 a 3 nelze osobu, která byla předána, stíhat, odsoudit ani jinak zbavit svobody za jiný trestný čin, než pro který byla předána a kterého se dopustila před svým předáním.

3. Odstavec 2 se nepoužije v těchto případech:

- a) pokud vyžádaná osoba neopustila území státu, do kterého byla předána, ve lhůtě 45 dnů od svého konečného propuštění, ačkoli k tomu měla příležitost, nebo se na toto území po jeho opuštění vrátila;
- b) pokud za trestný čin nelze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody;
- c) pokud trestní řízení nevede k uplatnění opatření omezujícího osobní svobodu;

- d) pokud by osobě mohl být uložen trest nebo opatření, které nezahrnují zbavení osobní svobody, zejména peněžitý trest nebo opatření, které jej nahrazuje, i když tento trest nebo opatření mohou omezit její osobní svobodu;
- e) pokud osoba souhlasí s předáním a popřípadě se současně vzdala práva na uplatnění zásady speciality podle článku 16;
- f) pokud se osoba po svém předání výslovně vzdala práva na uplatnění zásady speciality ve vztahu k určitým trestným činům spáchaným před jejím předáním. Prohlášení o vzdání se práva musí být učiněno před příslušnými justičními orgány vystavujícího státu a zaznamenáno do protokolu v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu. Prohlášení o vzdání se práva musí být vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že ho tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má tato osoba právo na právního zástupce;
- g) pokud vykonávající justiční orgán, který osobu předal, udělí souhlas v souladu s odstavcem 4.
4. Žádost o souhlas se předá vykonávajícímu justičnímu orgánu společně s údaji uvedenými v čl. 11 odst. 1 a překladem uvedeným v čl. 11 odst. 2. Souhlas se udělí, podléhá-li trestný čin, kvůli němuž se žádá o souhlas, předání v souladu s touto dohodou. Souhlas se odmítne z důvodů uvedených v článku 4, jinak může být odmítnut jen z důvodů uvedených v článku 5 nebo v čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 2. Rozhodnutí musí být přijato do 30 dnů od obdržení žádosti. V případech uvedených v článku 8 musí vystavující stát poskytnout stanovené záruky.
- propuštění, ačkoli k tomu měla příležitost, nebo se na toto území po jeho opuštění vrátila;
- b) pokud vyžádaná osoba souhlasí s předáním do jiného státu, než je vykonávající stát, na základě zatýkácího rozkazu. Souhlas musí být vyjádřen před příslušnými justičními orgány vystavujícího státu a zaznamenán do protokolu v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu. Prohlášení o souhlasu musí být vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že ho tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má vyžádaná osoba právo na právního zástupce;
- c) pokud se na vyžádanou osobu nevztahuje zásada speciality v souladu s čl. 30 odst. 3 písm. a), e), f) a g).
3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného státu podle těchto pravidel:
- a) žádost o souhlas se podá podle článku 12 společně s údaji uvedenými v čl. 11 odst. 1 a překladem uvedeným v čl. 11 odst. 2;
- b) souhlas se udělí, podléhá-li trestný čin, kvůli němuž se žádá o souhlas, předání v souladu s touto dohodou;
- c) rozhodnutí musí být přijato do 30 dnů od obdržení žádosti;
- d) souhlas se odmítne z důvodů uvedených v článku 4, jinak může být odmítnut jen z důvodů uvedených v článku 5 nebo v čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 2.

Článek 31

Předání nebo další vydání

1. Norsko a Island na jedné straně a Evropská unie jménem kteréhokoli z jejích členských států na straně druhé si mohou si mohou navzájem oznámit, že se ve vztazích států s jinými státy, na které se vztahuje stejné oznámení, předpokládá, že byl udělen souhlas s předáním osoby jinému státu, než je vykonávající stát, na základě zatýkácího rozkazu vydaného pro trestný čin, který byl spáchán před předáním této osoby, neuvede-li v konkrétním případě vykonávající justiční orgán ve svém rozhodnutí o předání něco jiného.

2. V každém případě může být osoba, která byla předána vystavujícímu státu na základě zatýkácího rozkazu, předána bez souhlasu vykonávajícího státu jinému státu, než je tento vykonávající stát, na základě zatýkácího rozkazu vydaného pro trestný čin, který byl spáchán před jejím předáním, v těchto případech:

- a) pokud vyžádaná osoba neopustila území státu, do kterého byla předána, ve lhůtě 45 dnů od svého konečného

V případech uvedených v článku 8 musí vystavující stát poskytnout stanovené záruky.

4. Bez ohledu na odstavec 1 nesmí být osoba, která byla předána na základě zatýkácího rozkazu, vydána do třetího státu bez souhlasu příslušného orgánu státu, který tuto osobu předal. Tento souhlas se udělí v souladu se smlouvami, kterými je stát vázán, jakož i s jeho vnitrostátním právem.

Článek 32

Předání věci

1. Na žádost vystavujícího justičního orgánu nebo z vlastního podnětu zajistí a předá vykonávající justiční orgán v souladu se svým vnitrostátním právem věci, které:

- a) mohou sloužit jako důkaz nebo
- b) vyžádaná osoba získala trestným činem.

2. Věci uvedené v odstavci 1 musí být předány i tehdy, nelze-li zatýkáci rozkaz vykonat kvůli úmrtí nebo uprchnutí vyžádané osoby.

3. Podléhají-li věci uvedené v odstavci 1 zajištění na území vykonávajícího státu a jsou-li potřebné pro probíhající trestní řízení, může si je tento stát dočasně ponechat nebo je předat vystavujícímu státu pod podmínkou, že budou vráceny.

4. Případná práva vykonávajícího státu nebo třetích osob na věci uvedené v odstavci 1 jsou zachována. Existují-li tato práva, vrátí vystavující stát věci bezúplatně vykonávajícímu státu neprodleně po skončení trestního řízení.

Článek 33

Náklady

1. Náklady vzniklé na území vykonávajícího státu v souvislosti s výkonem zatýkáciho rozkazu hradí tento stát.

2. Všechny ostatní náklady hradí vystavující stát.

KAPITOLA 4

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

Vztah k jiným právním nástrojům

1. Tato dohoda nahrazuje ode dne svého vstupu v platnost odpovídající ustanovení níže uvedených smluv použitelných v oblasti vydávání ve vztazích mezi Norskem a Islandem na jedné straně a členskými státy na straně druhé, aniž je dotčeno jejich uplatňování ve vztazích mezi těmito státy a třetími státy:

- a) Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. prosince 1957, její dodatkový protokol ze dne 15. října 1975, její druhý dodatkový protokol ze dne 17. března 1978 a Evropská úmluva o potlačování terorismu ze dne 27. ledna 1977, pokud jde o vydávání, ve znění protokolu z roku 2003, jakmile vstoupí v platnost;
- b) hlava III kapitola 4 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích;
- c) ustanovení úmluv Evropské unie o vydávání z roku 1995 a 1996, jež jsou významná pro Schengenskou dohodu, a to v rozsahu, v němž jsou platná.

2. Státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné v době uzavření této dohody, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit cíle této dohody a pokud pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy předávání osob, na které byl vydán zatýkáci rozkaz. Smluvní strany si veškeré takové dohody nebo ujednání vzájemně oznámí.

3. Státy mohou po vstupu této dohody v platnost uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit ustanovení této dohody a pokud pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy předávání osob, na které byl vydán zatýkáci rozkaz, zejména tím, že stanovují kratší lhůty než lhůty uvedené v článku 20, rozšiřují seznam trestných jednání uvedený v čl. 3 odst. 4, dále omezují důvody odmítnutí stanovené v čl. 4 a 5 nebo snižují hranici stanovenou v čl. 3 odst. 1 nebo 4.

Dohodami a ujednáními uvedenými v prvním pododstavci nesmějí být v žádném případě dotčeny vztahy se státy, které nejsou smluvními stranami těchto dohod nebo ujednání.

Smluvní strany si rovněž vzájemně oznámí veškeré nové dohody a ujednání uvedené v prvním pododstavci do tří měsíců od jejich podpisu.

4. Uplatňují-li se smlouvy nebo dohody uvedené v odstavci 1 na území států nebo na územích, za jejichž vnější vztahy je zodpovědný některý stát, které však nejsou v územní působnosti této dohody, vztahy mezi těmito územími a ostatními státy se nadále řídí uvedenými nástroji.

Článek 35

Přechodná ustanovení

1. Žádosti o vydání obdržené přede dnem vstupu této dohody v platnost se nadále řídí stávajícími nástroji týkajícími se vydávání. Žádosti obdržené po tomto dni se řídí touto dohodou.

2. Norsko a Island na jedné straně a Evropská unie jménem kteréhokoli z jejich členských států na straně druhé mohou při učinění oznámení uvedeného v čl. 38 odst. 1 učinit prohlášení, že jako vykonávající stát bude dotyčný stát nadále uplatňovat systém vydávání platný před vstupem této dohody v platnost ve vztahu k činům spáchaným přede dnem, který stanoví. Tímto dnem může být nejpozději den vstupu této dohody v platnost. Uvedené prohlášení lze kdykoli odvolat.

Článek 36**Řešení sporů**

Jakýkoli spor mezi Islandem nebo Norskem a členským státem Evropské unie o výkladu nebo uplatňování této dohody může strana sporu předložit na zasedání zástupců vlád členských států Evropské unie a Islandu a Norska za účelem jeho vyřešení do šesti měsíců.

Článek 37**Judikatura**

Pro účely dosažení cíle, kterým je co nejjednotnější uplatňování a výklad ustanovení této dohody, smluvní strany neustále sledují vývoj judikatury Soudního dvora Evropských společenství a vývoj judikatury příslušných soudů Islandu a Norska týkající se těchto ustanovení a ustanovení podobných nástrojů o předávání. Pro tento účel se vytvoří mechanismus pro zajištění vzájemného pravidelného předávání této judikatury.

Článek 38**Oznámení, prohlášení, vstup v platnost**

1. Smluvní strany si vzájemně oznámí dokončení postupů nutných pro to, aby vyjádřily souhlas být touto dohodou vázány.

2. Při učinění oznámení podle odstavce 1 učiní smluvní strany kterékoli z oznámení nebo prohlášení uvedených v čl. 5 odst. 2, čl. 9 odst. 3, čl. 28 odst. 2 a čl. 34 odst. 2 této dohody a mohou učinit kterékoli z oznámení nebo prohlášení uvedených v čl. 3 odst. 4, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1, čl. 11 odst. 2, čl. 16 odst. 4, čl. 20 odst. 5, čl. 30 odst. 1, čl. 31 odst. 1 a čl. 35 odst. 2 této dohody. Prohlášení nebo oznámení uvedená v čl. 3 odst. 4, čl. 10 odst. 1 a čl. 11 odst. 2 mohou být učiněna kdykoli. Prohlášení nebo oznámení uvedená v čl. 9 odst. 3 a čl. 28 odst. 2 mohou být kdykoli změněna a prohlášení nebo oznámení uvedená v čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1, čl. 16 odst. 4, čl. 20 odst. 5, čl. 34 odst. 2 a čl. 35 odst. 2 kdykoli odvolána.

3. Učiní-li taková prohlášení nebo oznámení Evropská unie, uvede v nich, kterých z jejích členských států se prohlášení týká.

4. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po dni, kdy generální tajemník Rady Evropské unie potvrdí, že jsou splněny všechny formální požadavky ohledně souhlasu s touto dohodou smluvními stranami.

Článek 39**Přistoupení**

Přistoupení nových členských států k Evropské unii zakládá práva a povinnosti podle této dohody mezi těmito novými členskými státy a Islandem a Norskem.

Článek 40**Společný přezkum**

Smluvní strany se dohodly, že tuto dohodu, a zejména prohlášení učiněná podle čl. 3 odst. 4, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 2 a čl. 20 odst. 5 této dohody, společně přezkoumají nejpozději pět let po jejím vstupu v platnost. Nebudou-li prohlášení uvedená v čl. 7 odst. 2 obnovena, skončí jejich platnost pět let po vstupu této dohody v platnost. Přezkum se zaměří zejména na praktické provádění, výklad a vývoj dohody a jeho předmětem mohou být rovněž takové otázky, jako jsou důsledky dalšího rozvoje Evropské unie v oblastech upravovaných touto dohodou.

Článek 41**Výpověď**

1. Tuto dohodu mohou smluvní strany vypovědět. V případě vypovězení Islandem nebo Norskem zůstává tato dohoda v platnosti mezi Evropskou unií a tou smluvní stranou, která ji nevypověděla.

2. Výpověď této dohody podle odstavce 1 nabývá účinku šest měsíců po uložení oznámení o vypovězení. Řízení o žádostech o předání, která nejsou k tomuto dni skončena, se dokončí v souladu s touto dohodou.

Článek 42**Depozitář**

1. Depozitářem této dohody je generální tajemník Rady Evropské unie.

2. Depozitář zveřejňuje informace o každém oznámení nebo prohlášení učiněném v souvislosti s touto dohodou.

V Vídni dne 28. června 2006 v jediném vyhotovení v jazyce islandském, norském, anglickém, českém, dánském, estonském, francouzském, finském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

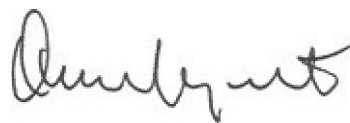
Fyrir hönd Evrópusambandsins
For Den europeiske union
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Thar ceann an Aontais Eorpaigh
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands
For Republikken Island
Por la República de Islandia
Za Islandskou republiku
For Republikken Island
Für die Republik Island
Íslandi Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
For the Republic of Iceland
Pour la République d'Islande
Thar ceann Phoblacht na hÍoslainne
Per la Repubblica d'Islanda
Islandes Republikas vārdā
Islandijos Respublikos vardu
Az Izlandi Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika ta' l-Iżlanda
Voor de Republiek IJsland
W imieniu Republiki Islandii
Pela República da Islândia
Za Islandskú republiku
Za Republiko Islandijo
Islannin tasavallan puolesta
På Republiken Islands vägnar

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
For Kongeriket Norge
Por el Reino de Noruega
Za Norské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Thar ceann Ríocht na hIorua
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Ghar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Za Nórske kráľovstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
På Konungariket Norges vägnar

PŘÍLOHA

ZATÝKACÍ ROZKAZ ⁽¹⁾

Tento zatýkací rozkaz byl vydán příslušným justičním orgánem. Žádám, aby níže uvedená osoba byla zatčena a předána za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody ⁽²⁾.

a) Údaje o totožnosti vyžádané osoby:

Příjmení:

Jméno/jména:

Případné rodné příjmení:

Případné přezdívký:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Datum narození:

Místo narození:

Adresa místa trvalého pobytu nebo známého místa pobytu:

Jazyk nebo jazyky, kterým vyžádaná osoba rozumí (pokud jsou známy):

Zvláštní znamení/popis vyžádané osoby:

Fotografie a otisky prstů vyžádané osoby, jsou-li k dispozici a lze-li je předat, nebo údaje o osobě, která má být kontaktována za účelem získání těchto informací nebo profilu DNA (jsou-li tyto důkazy k dispozici, ale nebyly přiloženy)

b) Rozhodnutí, na němž je zatýkací rozkaz založen:

1. Zatýkací rozkaz nebo soudní rozhodnutí se stejným účinkem:

Druh:

2. Vykonatelný rozsudek:

Spisová značka:

⁽¹⁾ Tento zatýkací rozkaz má být použit podle dohody ze dne 28. června 2006 mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem. Chce-li však justiční orgán členského státu Evropské unie v souladu s čl. 12 odst. 2 a 3 této dohody upozornit na určitou osobu v Schengenském informačním systému, považuje se formulář evropského zatýkacího rozkazu uvedený v příloze rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (2002/584/SVV) pro účely této dohody za odpovídající tomuto formátu.

⁽²⁾ Tento zatýkací rozkaz musí být vyhotoven v jednom z úředních jazyků vykonávajícího státu, je-li tento stát znám, nebo v jiném jazyce, který je pro tento stát přijatelný, nebo musí být do takového jazyka přeložen.

c) Údaje o délce trestu:

1. Horní hranice sazby trestu odnětí svobody nebo maximální doba ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které lze uložit za trestný čin/trestné činy:

.....
.....

2. Délka uloženého trestu odnětí svobody nebo nařízeného ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody:

.....

Zbývající část trestu, která má být vykonána:

.....
.....

d) Rozhodnutí vynesené v nepřítomnosti:

- dotyčná osoba byla osobně předvolána nebo jinak vyrozuměna o dni a místě konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesenému v nepřítomnosti,

nebo

- dotyčná osoba nebyla osobně předvolána ani jinak vyrozuměna o dni a místě konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesenému v nepřítomnosti, ale po předání má tyto právní záruky (tyto záruky lze poskytnout předem):

Bližší údaje o právních zárukách:

.....
.....

e) Trestné činy:

Tento zatýkací rozkaz se vztahuje na celkem: trestný čin/trestné činy/trestných činů.

Popis okolností, za kterých byl trestný čin nebo trestné činy spáchány, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestném činu nebo trestných činech:

.....
.....
.....

Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů a použitelná ustanovení právních předpisů:

.....
.....
.....

- I. Následující se použije pouze tehdy, učinil-li jak vydávající, tak vykonávající stát prohlášení podle čl. 3 odst. 4 dohody: pokud to přichází v úvahu, zaškrtněte jedno nebo více z následujících trestných jednání, za která lze ve vystavujícím státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nebo délkou trvání nejméně tři roky a která jsou vymezena právem vystavujícího státu:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,

- korupce,
- podvody, včetně podvodů poškozujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- legalizace výnosů z trestné činnosti,
- padělání peněz, včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném pobytu,
- vražda, těžká újma na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- zhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

II. Úplný popis trestného činu nebo trestných činů neuvedených v oddíle I:

.....

.....

f) Ostatní okolnosti související s případem (nepovinné údaje):

(Poznámka: Toto se může týkat poznámek o exterritorialitě, přerušení lhůt a jiných následcích trestného činu.)

.....

.....

g) Zatýkáci rozkaz se vztahuje i na zajištění a předání věcí sloužících popřípadě jako důkaz:

Tento zatýkáci rozkaz se vztahuje rovněž na zabránění nebo propadnutí a předání věcí, které vyžádaná osoba získala trestným činem:

Popis věci (a místo, kde se nachází) (jsou-li známy):

.....

.....

.....

- h) Za trestný čin nebo trestné činy, na základě kterých byl tento zatýkací rozkaz vydán, lze uložit nebo byl uložen trest odnětí svobody na doživotí nebo ochranné opatření spojené s doživotním zbavením osobní svobody:

Vystavující stát na žádost vykonávajícího státu zaručí, že:

- přezkoumá uložený trest nebo ochranné opatření na žádost nebo nejpozději po dvaceti letech,
nebo
- podpoří udělení milosti, o kterou může osoba požádat na základě práva nebo praxe vystavujícího státu, za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření.

- i) Justiční orgán, který vydal zatýkací rozkaz:

Úřední název:

.....

Jméno/jména a příjmení jeho zástupce ⁽¹⁾:

.....

Postavení (titul/služební postavení):

.....

Spisová značka:

Adresa:

.....

Tel.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

Fax: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

Údaje o kontaktní osobě pro potřebná praktická opatření ohledně předání:

.....

.....

Je-li za doručení a administrativní převzetí zatýkacích rozkazů zodpovědný ústřední orgán:

Název ústředního orgánu:

.....

Popřípadě kontaktní osoba (titul/služební postavení a jméno/jména a příjmení):

.....

Adresa:

.....

Tel.: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

Fax: (kód země) (předčíslí oblasti/města) (...)

E-mail:

Podpis vystavujícího justičního orgánu nebo jeho zástupce:

.....

Jméno/jména a příjmení:

Postavení (titul/služební postavení):

Datum:

(Popřípadě) úřední razítko

⁽¹⁾ V jednotlivých jazykových zněních bude vložen odkaz na „nositele“ soudní pravomoci.

Prohlášení smluvních stran Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupech předávání mezi členskými státy Evropské unie a Norskem a Islandem:

„Smluvní strany se dohodly, že přistoupí podle potřeby ke konzultacím, bude-li se Islandská republika nebo Norské království nebo jeden z členských států Evropské unie domnívat, že je pro ně důvod, s cílem umožnit co nejúčinnější využití této dohody, včetně zabránění jakémukoli sporu souvisejícímu s konkrétním prováděním a výkladem této dohody. Tyto konzultace budou organizovány nejvhodnějším způsobem s přihlédnutím ke stávajícím strukturám spolupráce.“

Prohlášení Evropské unie:

„Evropská unie prohlašuje, že možnost uvedená v čl. 9 odst. 2 druhé větě určit jako příslušný orgán k výkonu zatýkácího rozkazu ministra spravedlnosti bude využita pouze Spolkovou republikou Německo, Dánským královstvím, Slovenskou republikou a Nizozemským královstvím.“

Evropská unie prohlašuje, že členské státy použijí čl. 20 odst. 3 a 4 v souladu se svými vnitrostátními předpisy pro podobné případy.“
